

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Tizenöt ezren sieltek és ródliztak
tegnap a Zugligetben*

Forrás: *Az Est*

Bp

(Hely)

1922. 1. 23.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O)

Osztályozás

Tárgy

796.9

Hely

Idő

1923

Személy

Közp. nyomt. XX. 22.

Tizenöt ezren sieltek és ródliztak tegnap a Zugligetben

116
- Az Est tudósítójától -

Megelővénéltek tegnap a budai hegyek. Reggel a villamosokat északsarki utazóknak öltöztött pestiek lepték el, a kocsikban alig lehetett mozogni a különböző nagyságú és fajtájú szánkóktól, az ablakokhoz két méter hosszú siket támasztottak, valahová Davosba vagy St. Moritzba képzelhette magát az odatévedt idegen, mikor a Zugliget hóval fődött hegyei-be igyekvő utásokat megpillantotta. Meglepő dolog tűnt ki tegnap. Rengeget pesti ember hódol a hósportnak és ezrével sielnek meg ródliznak a nők is.

A Zugliget még nyáron sem lehet népesebb, mint amilyen tegnap volt. Ahova nézett az ember, mindenütt sifutók tüntek fel a hegyoldalokban, meg az arnyéktól feketéllő völgyekben.

Az alsóbb régiókban a szánkázók ütöttek tanyát.

Némelyik ródlipályán egyenesen veszélyes volt már a szánkázás, olyan sokan tolongtak a start helyén és olyan gyors egymásutánban robogtak aztán lefelé. A legvakmerőbb szánkázók természetesen a nők voltak. Érdekes, hogy a legtöbb hölgyródlizó pontosan a legveszélyesebb ródlipálya éles fordulóján próbált győzedelmeskedni. A zugligeti villamos végállomása fölött az országúton húzódik el ez a ródlipálya. A fordulója 40 fokos és mert nincsen megfelelő emelkedése, valósággal bravúros dolog felborulás nélkül végigsiklani rajta.

Följebb

a disznófőnél kezdődött a sielők birodalma.

Meglepően megsokasodott a sielőknek a háború előtt még egészen csekély hadserege. A háborúban különböző frontokon nagyon sokan megtanulták a sielést és mondhatni, hogy a katonai sifosztagnak köszönhetően a városban már több ezren kultiválják a sielést. Igaz, hogy a sifort a téli sportok királya. Aki úzi, nincsen kötve pályához, társasághoz, egész egyedül is nekivághat a hó birodalmának. Csak egy kis bátorság, akaraterő és ügyesség kell hozzá. Még azt is egyik előnyének számítják, hogy meg kell szenvedni érte, mert a sielés nemcsak a hegyoromról való lesiklásból áll, fel is kell oda kapaszkodni.

Nagyon sok sifutó megpróbálkozott a stigrással is és a legnagyobb sikere egy kékszvetteres, kéksapkás leánynak volt, aki vagy tízszer nekiiramodott és egyetlen ugrása után sem esett el. A Norma-fánál volt egyébként a legmozgalmasabb az élet. A verseny reggeltől délután 3 óráig tartott. Három óra tájban aztán megengyhült az idő, megint havazni kezdett, ami igen nagy szomorúságot okozott a Norma-fa környékén. A szántalpas rajok megkezdték a lesiklást és nagyon sokan búcsúztak a Zugliget helyeitől, mert azt hitték, hogy befellegzett a hósportnak és megkezdődik az olvadás. Ekkor már véget ért a sifutók versenye is, amelyet a Pannonia Turista Egyesület

öt sifutója nyert meg 2 óra 5 perc 32 másodperc alatt. Második a Magyar Atlétikai Klub A) csapata lett 2 óra 11 perc 44 másodperc alatt. Tizenegy csapat indult.

Már sötétedett, mikor a sirajok a völgybe érkeztek. Mindenfelé csönd borult a hegyekre, csak a ródlipályán száguldtak még a bobok és a tobogánok. Még mindig folyt a meddő küzdelem az éles forduló legyőzéséért. A sifutóknak ekkor már a vállakra kerültek és a főváros felé igyekvő villamosokon megkezdődött az — alvás, mert erőt vett a fáradtság az imént még bátor és fáradhatatlan sielő hölgyeken. Majdnem valamennyinek a vállára hanyatlott a feje és úgy aludtak édesedően, miközben kezükkel még mindig görcsösen fogták a sifalpakat...

városi háziyomda 1923